

Preu
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORION

PERIÒDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Hteneu
Montgrí

Any I

TORROELLA DE MONTGRÍ 26 de Setembre de 1915

Núm. 18

DE LA TERRA

DEL NOU ESPERIT DE TORROELLA : :

¿Heu vist mai el miracle de la maternitat? Tot frissa a son entorn; la seva proximitat s'anuncia amb inquietuts i neguits.

¿Heu vist mai el miracle operat per la sava que munta en el sí de la planta? Tot es conmovió de vida, esclat de vida, que dona fortitut i verdor i es prometença de fruits abundosos.

Aixís es el nou esperit de Torroella, el nou esperit de Torroella que s'anuncia en belles primícies. Potser hi haurà torroellencs que no'l presenteix aquest nou esperit. Pitjor per ells, tenen una miopia esperitual innata, segurament hereditaria; filla del ambient general que informa la política xorca que ens aclapara i empetiteix.

Pro per avui deixem apart la política en sí, causa de la decadència col·lectiva; avui fins deixem de banda l'inanició del nostre ajuntament. Política i ajuntament — fill d'aquesta política—que mereixen tantes sençures, que mereixen tantes condemnes, censures i condemnes que ja hem puntualitzat a mida que les circumstàncies i l'oportunisme ho portin.

Avui deixem discorre el nostre cor amb el seu doll de sentiment, amb tots els anhels i esperances, amb tot l'optimisme que'ns satura, al veure com la vida neix al nostre entorn, al contemplar com grana la llevor, com la llevor se converteix en tija i la tija en espiga exuberant.

I aixó, ben mirat, llegidor amable, també es política. Perque sobre el nou esperit, sobre l'esperit que parla al cervell d'un ideal vigorós i sà, que dicta al cor una nota entusiasmada de sentiment; sobre aquest esperit que celebra un Concurs de Història de Catalunya entre nois, i aquests nois s'entusiasmen, estimen l'estudi i el treball; sobre aquest esperit que s'orienta en el terreny pràctic,

amb normes de patriotisme conscient i seriós, sobre aquest esperit, llegidor amic, s'hi alçarà, no'n duplis, la Torroella futura.

El nou esperit es vida; es una corrent d'oratge de tanta sanitat, que enderroca lo caduc, que mata la mala herba. Ell destruirà el palau rónec de la política vella, ell matarà el personalisme, el favor, la clientela.

El nou esperit es llum; es un raig de sol que's filtra a desentrenyar els enigmes de la fosca, del *tons de reptils* que empestifa totes les institucions amb la baba de l'indiferència, del egoisme, del pesimismo.

Vida i llum; esperit nou. El dia que ell s'imposi, que serà aviat perque te freturances i tremolors d'impaciència, el dia que s'imposi, el poble sentirà el benestar del deslliurament.

¿Hem de ser més explícits, més clars? El temps ho dirà...

Som a la cambra d'un difunt... les tenebres ho envolcallen amb ombres de mort... parlem baix, no fem fressa...

Pro el nou esperit vindrà a fer justícia; quan ell arriba les tenebres s'esvairán per sempre, i sobre la mort hi haurà un grandíós triomf de vida...

I aixís resulta que aquest simbolisme, es una realitat i de segur un presagi de ventura.

PONS.

■ ■ ■ ■ ■

FILOSOFIES

NOUCENTISME:

L'ESPERITUAL ELEGANCIA

Jo dic l'esperitual elegancia i no l'elegancia esperitual, a fi d'allunyar de la ment la sospita de que jo admeto dos elegancies ben distintes entre sí: la esperitual i la corporal, distinció que jo sols puc admetre entenent que l'externa

o corporal constitueix sols una manifestació de l'elegancia interna o esperitual: l'esperit, veusaquí l'ànima de l'elegancia.

L'elegancia es quelcom sant, com ho es l'art en el noble sentit de la paraula; es quelcom inefablement serè. No es vanitat com poden creure molts qui no reflexionen — els qui no reflexionen son de cada cent els noranta nou. — No es la vanitat, perquè en la solitud, en el gest inèdit pot brillar-hi l'elegancia més exquisida. Jo dic més; la veritable elegancia no es vanitat, i encar fuig de vanitat i ostentació. En ostentació hi triomfa, però ella no cerca ostentacions. Comprenem, p. e., an en Maragall mostrant ses esperituals delicadeses en la vida d'aprop la llar, però no'l compendriem fent el fatxenda en nombrós aplec de sabis acadèmics: es que en Maragall era tot ell refinada elegancia. L'elegancia en té prou amb el testimoni d'una intelligencia selecte, mal no sigui sinò la d'un ma-teix.

L'elegancia no es la bellesa; però en la bellesa hi escau com l'anell al dit. Una dama hermosa, elegant, es doblement hermosa. Ella, com la virtut, dona a l'hermosura una resplendor que vé de part de dins.

L'elegancia no es el luxe. Per a combatre el luxe, es a dir la superfluitat i la deshonestedat en el vestir, molts no troben més remei que predicar el retorn an el gipó, la miseria en el vestuari. No; no es això: prediquem la vera elegancia i moralitzarèu indirectament. La vera elegancia, que es serenitat i proporció i bon gust, no's compagina amb la luxuria, frenesí, desordre, desequilibri. Una dama ben vestida, elegantment vestida, pot atraure les mirades; però atraurà les mirades honestes o aportarà honestedat a les mirades inhonestes; perquè farà treballar nó a l'instint dels qui miren, sino a llur sentit estètic, i la vera estètica es intel·lecte i filosofia, però jamai anhels de bestia. I en segón lloc, la vera elegancia tampoc cercarà gastos superiors a la fortuna d'una dama. Una dona elegant sab que dintre la veritat de la pobresa, també hi cab l'elegancia. Nostres pagesos haurien d'entendre que mellor ressortiria llur elegancia en senzills vestits ben fets i ben portats, que enfundades en sedes i coloraines. A mi, llec en femenils assumptes, em fan pensar, en el més favorable dels cassos,

en unes parisines d'ànima de canti i color de pa moreno. Per a certes maneres de vestir dèu haver-se inventat aquella frase catalana de «fer març i febrer.»

L'elegancia no es la superfluitat. Nosaltres hem assistit en funcions relligioses d'una catedral amb sis ciris a l'altar, i ens resultaren elegants i magestuoses. Nosaltres hem sentit oradors, que'ns han semblat de mal gust, llençant per la boca torrentades de flors, d'aucells, d'estrelles, de primaveres, de malediccions i d'alabances. En cambi ens resultava elegantíssim un frare de barba llarga i blanca, que en casolà llenguatge, sens anomenar gaires pobres i anant de dret al grà, parlava de la modestia que abans obserbaven les dones a l'iglesia, i recordant l'efecte que li produïa la vista de les innombrables caputxes blanques, desde la trona, les comparava a «una estesa de peces de roba de bugada fresca».

* * *

Tot just hem encetat la materia, i ja la glossa ens resulta prou llarga. Dies ens quedaràn, si Deu ens dona salut i vida, per desenrotllar l'assumpte. Ja estarem satisfets avui, si aconseguim que algú, que abans no s'hi fixava, miri amb un xic d'interés, reflexió i serietat, aqueixa petita cosa que s'anomena elegancia. L'àguila, se'ns dirà, no dèu caçar mosques. Però, respondrem, l'home, sí. El sabi, per a llur estudi; l'higienista, per a prevenir epidemies i altres malalties.

I tot sia per a major bé de nostra vila en general tant sobrada de pretensions en l'ostentació de vestits i maneres ciutadanes, com falta de l'elegancia castiça, perfum esperitual de les ciutats.

LUCIANUS

■ ■ ■ ■ ■

LA QÜESTIÓ DE LES ESCOLES

L'ajuntament, coincidint amb les nostres apreciacions, sembla ben disposat per a incloure en el presupost de 1916 una quantitat, a fi de poguer comensar les obres de les escoles nacionals:

No sabem quina serà l'importància de la consignació; pro cal esperar que ja en el bon camí, se farà un formal estudi per a lograr la màxima economia i el major reforç en l'ingrés.

Es indubtable que l'expedient per a la venda de làmines, expedient que encara no ha sortit de Torroella, seguirà una tramitació interminable; ja que si en les oficines municipals ont podria desplegar-se tota l'activitat i tot l'interès ha tingut d'atascar-se, pot imaginar-se quines parades no farà quan s'enfili per la costa de la burocràcia.

Cal ben remarcar això per a posar de manifest tot el valor d'aquestes consignacions, i la necessitat de forçar la màquina per a augmentar-les fins al límit extrem de la possibilitat. Entenem que deuria obrar-se com si no quedés altra solució que la oferta per les quantitats repartides en successius pressupostos.

Pecant de molt optimistes, volguem creure que l'expedient quedi resolt a principis del 1917, en quin cas i suposant que pugui separar-se del pressupost unes 5000 pessetes, aquest recurs hauria donat ja unes 10.000 pessetes, que amb les que s'oblindrien en el pressupost o pressupostos regents en el temps de duració de les obres, evitarien que s'hagués de fer un retall massa gros an els cabals de Torroella.

I si aleshores l'ajuntament volgués atendre la necessitat imperiosa de millores que sent la nostra vila, podria aprofitar-se del marge que trobaria, mercès a l'actual previsió.

Per altra part s'ha de tenir en compte que per egoisme del Estat, per nostra tradicional deixadesa, per un canvi de situació o per altra causa, l'expedient pot morir ofegat en el laberint de paperalla, ocasionant la seva defunció una represa de queixes, conflictes i recursos, una afrentosa taca sobre la vila i en especial sobre els directors d'avui.

Anem a deixar el tema per a rependrel altre dia si es necessari analitzar el pressupost i defensar nostre punt de vista.

Confiam que nostra corporació se preocuparà fonament d'aquest aspecte del problema en que ara s'ha fixat, si vol reservar-se l'honor d'haver posat la primera pedra en l'obra magna que, com indicarem, pot iniciar l'era nova de nostra volguda vila.

FLORIDOR

- - - CONFERENCIA DEL SENYOR MASSÓ-TORRENTS

El dijous dia 16, vessant la sala de lectura del Ateneu, de distingit concurs, entre el que figuraven nombroses senyores i senyoretes, va donar la seva anunciada conferència el meritíssim literat i bibliotecari de la Biblioteca de Catalunya del Institut d'Estudis Catalans, D. Jaume Massó-Torrents.

Començà anunciant per a 'l pròxim istiu un curs complet sobre Literatura Catalana, trasant el plà de les lliçons i calificant a l'actual d'introductiva.

Dividí la nostra literatura en quatre períodes: Orígens, Període Nacional, Decadència i Renaixement.

El primer compren fins el regnat de Jaume el Conqueridor o sigui fins al segle XIII. El segon abressa des del segle XIII als finals del XV. El tercer fins al primer ters del segle XIX, i l'últim arriba als nostres dies, en que la gloriosa literatura catalana segueix el seu camí ascencional, després d'haver rebut una definitiva consagració, no sols per part dels catalans, sinó que també per part de les altres modernes literatures.

Senyalà l'importància del Període Nacional, que l'istiu vinent serà objecte de detingut estudi.

Després passà el conferenciant a parlar dels orígens de les llengües. Roma, centre de civilització i de vida, tingué un gran esperit colonitzador; la força de la seva cultura extraordinària avassallà més que'l poder de les armes.

Se referí a l'importància de les colònies romanes, que marquen l'extensió de la romanització. Caigué l'Imperi a l'embestida dels barbres del Nort; caigué l'Imperi, pro la seva civilització, el domini de la seva cultura, el poder avassallador de la seva llengüa, s'entronitzà sobre 'ls pobles vencedors que no pogueren sostreure's a la seva influència.

Altre factor d'una importància incomparable intervingué en la lluita. El cristianisme, amb la puressa de la seva doctrina salvadora, acceptà el llatí i fou un continuador de la civilització romana, ara purificada per nous ideals.

Llatí vulgar, baix llatí. Aquestos foren els primers albors de les llengües vulgars, del grop de llengües neo-llatines.

Els homes senten primer la necessitat de dir coses útils i neix l'interès filològic. Després senten la necessitat de dir coses agradables i neix l'interès literari.

Els primers documents, les primeres manifestacions de les llengües vulgars, apareixen en els actes notariais en la contractació. Aquestos documents s'escriuen encara en llatí; pro les paraules de jurament se consignen ja en vulgar.

Els primers documents, les primeres manifestacions literàries, són les *homilies* dels diumenges de Quaresma. Els Concilis de Tours 813 i el de Magúncia 847 prescriuen l'ús del vulgar en els sermons propis de l'època quaresmal. L'Església, doncs, donà un impuls decisiu a les llengües vulgars, tan en son aspecte filològic, com literari.

Les dos grans manifestacions de la llengua escrita són la poesia i la prosa. Les primeres produccions literàries que veuen llum, són en totes les llengües, en la forma poètica.

Primerament la poesia *èpica*, que descriu els fets dels heroics, les gestes de guerrers i de senyors que la fama converteix en figures legendàries, representatives de grans virtuts públiques o nacionals. La literatura francesa canta l'héroisme d'en Roland, i la castellana al Cid Campeador. La literatura catalana no'ns presenta un exemple de poesia èpica de relleu; si ha existit s'ignora fins al moment.

La poesia *lirica* es la segona gran manifestació de la forma poètica. Ella expressa un estat present, actual del esperit; es la poesia del sentiment, dels efectes de l'ànima. A Catalunya la poesia lírica té una manifestació esplendent en la poesia dels trovadors.

Aquests anaven de castell en castell, en les Corts dels Reis i dels grans senyors, on recitaven gestes de guerra en llaor dels herois, o cants d'amor i gentilesa. Els trovadors que eren els que composaven les seves declamacions, formaren una veritable escola, que com la provençal tingué una renomada universal.

Les poesies dels trovadors acostumaven a anar acompanyades amb melodia, algunes de les quals tenen, com es natural, més o menys bellesa que la poesia, segons les condicions del trovador que la componia.

Entre'ls trovadors catalans, esmenta el conferenciant la figura d'en Ramón Vidal de Besalú, quals composicions se conserven avui com un veritable tresor literari.

Per fi, després de parlar de la forma de la poesia de l'Església — himnes i seqüències — acabà parlant de la grandesa de la literatura catalana, i de la gloriosa llengua nostra.

La selecte concurrència sortí altament satisfeta, comentant les doctes elucubracions del Sr. Massó-Torrents, auguri del interès i del profit de les lliçons que l'any vinent continuaran, com a bella manifestació de l'excelència de Catalunya.

• E E O S •

EN aquest temps de groller materialisme en que els ideals d'arrels més pregones son arrebatats pel buf del temporal que agota a l'Europa, ens plau fruit la poixansa esplendorosa de la nostra obra local, tant més quan en ella hi tenim posats tots els nostres entusiasmes i les més delitoses esperances.

El brillantíssim resultat del Concurs d'Historia de Catalunya, superior a tots els auguris fets, la notabilíssima conferència del docte Bibliotecari de l'Institut d'Estudis Catalans, En Jaume Massó Torrents, les campanyes de Emporlón, serenes, enèrgiques, dignes sempre; l'intensa vida de relació que dia per dia va adquirint l'Ateneu, i en fi, tot aquest cúmul de valors que's van lentament identificant amb la nostra obra, son probes ben paleses de la poixansa esplendorosa que feligment s'ha iniciat per sort de nostra desgraciada vila.

Per agó mentres l'humanitat vessa horriblement, inutilment, l'escencia de la vida, nosaltres fem acopi d'energíes, perquè Torroella pugui figurar dignament en el concert dels pobles i ciutats de la Catalunya que fa via.

GROQUIS TORROELLENCS

L'AGNETA

De la nostra galeria de popularitats, es l'Agneta la més interessant que posseim per gracia i delectança de xics i grans.

Esprimatxada, de cara estranya groga-verdosa, front arrugat i ulls menuts, interrogadors, dibuixa sempre entre sos llavis esblaimats un etern somriure, que malgrat lo tràgic del seu rostre, acaba per a fèr-nos-la simpática. Va vestida sempre amb excés de senzillesa, i tant el seu habillament com el seu taranná, s'adapten completament al misticisme (?) de que tota ella n'está impregnada. Del seu coll brú pengen a mes d'uns vells escapularis del Carme, una vera colecció de medalles de totes classes i mides, regals d'altres tants admiradors

ifavorescuts per la seva intercessió miraculosa. Perqué la nostra senzilla i humil Agneta, encar que deambuli tot el sant dia pels carrers, ajupint-se a cullir els residus de les grosses besties rurals, té un poder immens, un verdader dó per evitar el mal temps, deturar la pedregada, allunyar la tramontana i fer ploure quan convé. Que la terra es resseca i el fruit migrat per l'aixut? L'Agneta passa solemnialment per tots els carrers, portant amb profunda reverencia amb totes dugues mans el *ñiñu* i aixecant-lo pausadament fins a l'altura del cap, «beneheix» presentant-lo als quatre cantons del cel, mentres els seus llavis mormolen algunes síl·labes estranyes. I açó fa el seu efecte perquè a l'endemà, o l'altre, o l'altre, plou, vaia si plou! Que s'ennegreix el cel i es presenta un grop sinistre que al cor dóna espant? L'Agneta, incansable «beneeix» i el grop marxa airat però vençut, a descarregar la seva furia damunt un altre poble ont no tinguin Agneta. Que els dipòsits de escombraries instalats en cada un dels nostres admirables carrers, son ja excessivament plens? L'Agneta allavors, com arrendataria del servei de llimpiesa en virtut del contracte que te firmat amb el nostre Ajuntament, «beneeix» i al cap d'una prudent estona, cau una pluja i una tramontana discretament combinades que compleixen a maravella el seu fet.

* * *

Es per açó que l'Agneta té tantes simpaties i tothom la tracta amb el respecte i consideració que es mereix, tothom, menys els bruixots envejosos que disfraçats de gats, mosques, goços, mosquits, etz., van cada dia a casa seva a fer-li mil dolenteries, i li trenquen els rajols, se li emporten l'oli de la cullita, li treuen la gallina de l'olla mentres bull i fins no respectant el seu reculliment de donzella, s'atreveixen a entrar al seu quarto mentres dorm i la pessiguen. Ara veieu, si no n'hi há, malgrat la seva santa paciència, per enfadar-se! I de vegades s'enfada, vaia si s'enfada! Particularment amb les mosques a qui professa un grós enuig, sosté amb elles combats singulars empaitant-les a cops de pal: combats dels que'n fan trágica memoria els vidres romputs de les finestres i els troços escantellats de tots els indrets de la casa.

Pero sobre tot quan l'Agneta està més extraordinaria es quan aturada al mig del carrer, amb l'escombra en una ma i el cabac en l'altra, gira els

ulls en blanc, i amb una veueta prima... prima, es posa a cantar amb breçoladora cantarella aquella cançó melangiosa:

Sant Ramón Nonat
fill de Vilafranca,
confessor de Reis,
de Reis i de Papes...

Veusaquí la senzilla, la humil, la miraculosa (!) Agneta, la més interessant de la nostra galeria de popularitats, que posseïm per gràcia i delectança de xics i grans.

JOAN DE SANTGERVASI

■ ■ ■ ■ ■

FOLK-LORE

PER EDUARD VIÑAS.

CANTS POPULARS

A ont es la Pepa
la Pepa galan.
Es a la riera
a rentá 'l devantal.

Tam patantam Pauleta
guanya diners quant plou
i a la matinadeta
quant el puput fá l'ou.

En Mariano no 'n té pá
que 'n renega, que 'n renega.
En Mariano no 'n té pá
que 'n renegui per sopá.

En Mariano no 'n té pá
la mainada, la mainada.
En Mariano no 'n té pá
la mainada 'l fá ballá.

La fa fa, fa fa
La ja feia, feia, feia
La fa fa, fa fa
La ja feia, feia, fa.

L'hortelá regava les cols
Xiribies, xiribies
L'hortelá regaba les cols
Xiribies i fasols.

Si fasols no n' hi ha
Vagi a defora, vagi a defora
Si fasols no n' hi ha
Vagi a defora l'hortelá.

Dematí me 'n llevo
i me 'n vaig a la font
me 'n rento la cara
i fora la son.

El ric no ho pot fer-ho
perque encare dorm
jo salto i m' alegro
i fora la son.

CONCURS D' HISTORIA DE CATALUNYA - -

El diumenge, dia 12 del present mes, se celebrà el concurs d'Historia de Catalunya, en el local del Ateneu.

El concurs assolí un èxit inesperat tant per l'importància dels premis oferts com per la preparació que portaven els concursants.

A les quatre de la tarda se reuní el jurat que composaven el conegut literat D. Jaume Massó-Torrens, el Dr. Josep Carreras, l'advocat D. J. de Camps i Arboix, D. Eduard Viñas i D. Ignasi Capellà.

La sala estava plena de públic quan comensà l'exàmen.

Difícilment podríem citar quins foren els que's distingiren, car tots els nois resposguren complidament a les preguntes que per sort els correspongué i a les que feren els examinadors; i en general ho feren amb una extensió impropia de la seva edat i que posava de manifest una llarga i ben orientada preparació.

Els alumnes presentats foren: Ramón Castells, Ramón Barrot, Grau Navarro, Pere García, Mateu Ballester, Pere Mir, Josep M.ª Roig, Pere Pagés, Lluís Geli, Rafel Massaguer, Josep Bofill, Albert Prats, Lluís Bech, Manel López, Salvi Marín i Joan Durán.

El públic demostrava el seu entusiasme davant de la regularitat i coneixements dels concursants, convenint tots en la necessitat de que se repetixin actes d'aquest caràcter d'una bellesa i d'una utilitat inapreciables.

El jurat se reuní el dilluns per a formular el veredict el dia del repartiment de premis que's farà amb gran solemnitat, ja que's prepara per a difondre una funció interessantíssima, digne coronament d'aquest concurs.

Al felicitar als organitzadors i en especial a nostre amic J. de Camps i Arboix qui més que ningú ha treballat per a portar a cap aquesta obra tant lloable al fer extensiva aquesta felicitació als mestres Pere Blasi i Josep Font que donàren mostres de les seves aptituds i activitat, al remençar als que oferiren premis, manifestem nostre desitg de que augmentin els amics de la cultura infantil que deurà ser la primera i més segura base del renixement de nostra patria.

ESCOLA SUPERIOR - D' AGRICULTURA

En virtut de lo disposat en les Bases de Constitució d'aquesta Escola, aprovades per la Diputació Provincial en sessió de 31 de mars de 1913, es fa públic:

Primer. Que tots els alumnes que desitgin ingressar en aquesta Escola, deurán sufrir un examen previ d'Aritmética, Algebra fins a les equacions de segon grau inclusiu; Geometria; Elements de Física i Química; Elements d'Historia Natural i l'Idioma Francés.

Segon. Que per efectuar els examens d'ingrés els alumnes deuen reunir les següents condicions:

- a) Ser major de 16 anys.
- b) Presentar una instancia acompanyada d'una pólissa de 2'50 pessetes de la Diputació Provincial, firmada per l'alumne i el seu pare, tutor, etc., que deu respondre en tot cas i circumstancia de la conducta de l'alumne.
- c) Ingressar a la Tresoreria de l'Escola un dipòsit de 50 pessetes per a respondre de possibles desperfectes en el material de l'establiment.
- d) Efectuar la paga de 40 pessetes per dreis d'examen del grup d'assignatures d'ingrés.

Tercer. La paga dels dreis d'examen d'ingrés tindrà lloc del 1 al 9 d'octubre, de nou a dotze del matí, i de tres a sis de la tarda a la Secretaria de l'Escola, carrer d'Urgell, 187.

Quart. Els examens d'ingrés tindrán lloc del 11 al 14 d'octubre a les hores i condicions anunciades a la taula d'anuncis de l'Escola.

Quint. Els alumnes que abans del 15 d'octubre siguin aprovats en l'examen d'ingrés de les assignatures que formen el Curs Preparatori, els programes del qual es faciliten a l'Escola, poden ingressar matriculant-se al primer trimestre del primer curs.

Sisé. Els alumnes que vulguin cursar assignatures aïllades podrán matricular-se com alumnes especials i sufrir examen pagant els mateixos dreis que'ls oficials i obtindrán certificat dels seus examens.

Seté. Les assignatures que's cursen en aquesta Escola son :

Primer curs. Trimestre.—Anatomia i Fisiologia Vegetal, professor Dr. Faura; Legislació Agrícola, professor Dr. Girona; Geometria Analítica, professor Dr. Pólit; Anatomia, Fisiologia i Higiene dels animals, professor senyor Rossell; Dibuix, professor senyor Nebot.

Primer curs. Semestre.—Botànica, professor doctor Llenas; Física i Meteorologia, professor senyor Campalans; Càlcul Infinitesimal i Mecànica Racional, professor doctor Pólit; Química Inorgànica i Anàlisis, professor senyor Novelles; Dibuix i Nocions de Geometria Descriptiva, professor senyor Nebot.

Segon curs. Trimestre.—Termodinàmica i Mecànica Química, professor doctor Pólit; Fitotècnia, professor senyor Fages; Topografia, professor doctor Gorrià; Zoologia, professor senyor Rossell; Dibuix, professor senyor Nebot.

Segon curs. Semestre.—Geologia i Geografia fisico-agrari, professor doctor Faura; Fitotècnia, professor senyor Fages; Química Orgànica i Anàlisis, professor senyor Novellas; Zootècnia especial, professor senyor Rossell; Dibuix, professor senyor Nebot.

Tercer curs. Trimestre.—Economia agrícola, professor doctor Girona; Construccions rurals, professor doctor Gorrià; Selvicultura, professor senyor Angel; Biologia, professor doctor Pi i Suñé.

Tercer curs. Semestre.—Comptabilitat agrícola, professor doctor Girona; Electrotècnia, professor senyor Calvet; Industries Agrícoles; professor senyor Novelles; Biologia i Patologia, professor doctor Pi i Suñé; Mecànica aplicada, professor doctor Gorrià; Agrologia, professor senyor Campalans.

Quart curs. Especialització.—Ramaderia i Industries Derivades.

Vuité. Els horaris permaneixen exposats al públic.

Nové. L'import de la matrícula, un cop ingresat a l'Escola, es de 5 pessetes per cada assignatura trimestral i 10 pessetes per cada assignatura semestral. A més deurán pagar en concepte de drets de laboratori 15 pessetes per trimestre i 30 per semestre. Els drets d'examen son igualment de 5 pessetes per assignatura trimestral i 10 pessetes les semestral.

Barcelona, setembre de 1915.—L'Enginyer-Director, Josep M.ª Valls.

Suscripció per la bandera de l'Ateneu

TERCERA LLISTA

	Pessetes
SUMA ANTERIOR	44'25
Joan Puig	1
Un catalá	0'50
Francisco Lloret	1
Josep M. ^a Puig.	2
Vicens Bou.	1
Celestí Ferrer.	0'50
Victor Bou	1
Joan Rosell.	0'50
Narcís Plaja.	1
Joan Séculi	2
Josep Carreras	2
Un noucentista	0'50
SUMA	57'25

Segueix oberta la suscripció.

NOTICIES

Relligioses.—A la capella de les monges de la Providencia, fa pocs dies celebrá sa professió religiosa la reverenda M. Miquela de Mataró, apadrinada per la Sra. Simproniana Rovira, de Mataró, seguint celebrant en l'ofici i cerimonia el Reverent P. Capellá Mossén Josep Serra, assistit del nostre Sr. Rector Mossén Narcís Camps i del vicari Mossén Jaume Rosa. Feu el corresponent sermó el Rvnt. P. Dedeu, Superior dels Jesuïtes de la ciutat de Girona.

L'Iglesia era plena de gom a gom.

—El dia 16 d'aquest mes, a la mateixa Iglesia vestí l'hàbit de religiosa de la Divina providencia, la Srta. Maria Pi, natural de Banyoles, a qui s'imposá el nom de Sor Assumpció de les Llagues de Sant Francesc. Tot sia a major gloria de Deu.

L'enhorabona a les interessades i a ses respectives families.

—El dia 4, festa de Sant Francesc en la mateixa Iglesia, s'hi celebrará ofici a les 9 matí i funció a les 4 de la tarda.

—El dia 9, a la mateixa capella començarà la novena dedicada a la Mare de Deu del Remei, que se celebrará (menys el diumenge dia 10) a les 6 i mitja de la tarda.

El segon dia de la novena, diumenge, Festa de la Mare de Deu del Remei, Comunió General a dos quarts de vuit del matí, amb plática pel Doctor Frederic Dalmau. A la tarda a les 5, novena amb plática pel mateix eloqüent orador sagrat.

Incendi.—El dia 8 del corrent s'iniciá en una era del vell poble de Belcaire, un gros incendi

S'ARRENDA la casa de la senyora Vda. de Gumá, situada en la Plaça de les Mesures. Dirigir-se a la senyora propietaria.

que devastà 20 pallers. Se suposa que l'incendi fou intencionat.

Desgracies.—Davant del mas Deu, el dia 16 del actual, va tenir la desgracia de caure del carro que menava en Isidre Coll, resultant del accident amb algunes ferides d'importancia i magullament general.

També sofrí ferides, que afortunadament foren lleus, a causa d'un desprendiment de terres de la pedrera ont treballava, en Francisco Maruendas.

De la verema.—Ja s'ha efectuat en la majoria de les vinyes de la nostra comarca, la cullita dels raïms que ha estat en general molt migrada, degut a les enfermetats criptogàmiques que enguany han sofert els ceps.

SE VEN UNA CASA en esta, millorabe i en condicions ventatjoses. Passeig del Marqués de Robert. Donarán raó an aquesta Administració.

Casament.—El dia 24, festa de la Mare de Deu de la Mercé, va contraure, matrimoni en la Capella de Sant Narcís, de la Colegiata de Sant Feliu de Girona, l'intel·ligent i conegut metge oculista amb la gentil i virtuosa senyoreta na Pilar Matas Guitó.

L'acte revestí una gran solemnitat beneint l'unió l'Ilm. Sr. Vicari General Dr. n'Agustí Vilá. Després de la festa religiosa, els invitats se reuniren a casa la nuvia, on foren obsequiats amb un esplèndid dinar.

Desitgem de cor als novells esposos, que la felicitat regni constantment en la seva llar.

Religioses.—En el solemne quinari, que en honor del Sagrat Cor, se ce celebrà en l'Església Parroquial, se distingiren com sempre els sermons que predicà el Rvnt. Ignasi Piera, amb l'eloquencia i zel sempre reconegudes. El Chor de Senyorete mereix tots els elogis, per l'excelent execució de les escullides cançonetes que interpretaren.

Defunció.—Aquesta setmana passada, va morir a Barcelona, nostre distingit amic D. Ferrán Coll, tant conegut per la seva activitat i competencia en els afers bancaris i mercantils, La seva mort ha sigut molt sentida per les seves nombroses relacions, que recordaran sempre la amable bondat i simpatia del finat. Per la seva distingida esposa i fills i per son pare polític nostre venerable amic D. Martí Massaguer de Girona, vagi la expressió més sentida del nostre condol.

Millora.—Teuim el gust de notificar el complert restabliment de la salut de nostre benvolgut amic en Ramon Mascort. No cal dir com celebrem aquesta millora.

Accident.—Llegim en *La Prensa* de Buenos Aires corresponent al dia 22 d'Agost:

«QUEMADURAS.—Ayer a medio día, Agustín Pijoan, empleado del comercio de muebleria, establecido en la calle Sarmiento número 1616, se ocupaba en llenar un calentador con alcohol; en tal circunstancia, éste se inflamó y la llama que produjo le ocasionó al nombrado, quemaduras en las piernas de cierta consideración.

La víctima, en una ambulancia de la Asistencia Pública, fué llevado al hospital Ramos Mejía, donde quedó en curación».

No podem menys de planyer el sensible accident ocorregut al nostre compatrici Agustí Pijoan, ex-soci del «Ateneu». Li desitgem un promte i total restabliment.

LA ESCALA

En el paratge conegut per «La Clota» ha embarrancat el vaixell «San Giorgio» de la matrícula de Catania, de 800 tonelades que procedia de Sant Lluís de Rhove, amb important carregament de calç hidràulica amb destí a Orán. La tripulació composta de 15 homes comanats per el Capitá Horaci Fazio, ha declarat que a l'altura del cap de Creus, degut a l'intensa boira, el vaixell va costejar amb tant poca fortuna que va embarrancá de tant mala manera que 's fa difícil el salvament del carregament. El vaixell estava assegurat.

VERGES

Els dies 19, 20 i 21, ha celebrat aquesta vila la seva anyal festa major amb el lluïment que sempre acostuma. Les aplaudides orquestres «Antiga Peps» de Figueras i «Els Montgrins» de Torroella ens han deixat sentir durant tots aquets dies, noves i hermoses sardanes de diferents compositors. Els balls s'han vist molt concorreguts. L'afluencia de forasters ha sigut considerable, principalment el primer dia. En el popular «Centre Canigó» hi actuaren notables atraccions que feren la delicia de la nombrosíssima concurrència que hi assistí.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfon 362

Representant a Torroella : D. Eudard Vinyas, Carrer de Sant Agustí 36